

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ของนักเรียน	
ชื่อผู้เขียน	นางสาวอมรรัตน์ ทรรศนิยากร	
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ต่าย เชื้อขงหลี	ประธานกรรมการ
	รองศาสตราจารย์อุเทน ปัญญา	กรรมการ
	อาจารย์ ดร.เกียรติสุดา ศรีสุข	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ซึ่งมีฐานในการพัฒนามาจากตัวนักเรียนเองทั้งสิ้น โดยทำการศึกษาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ในโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และเทศบาล เขตอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาตัวบ่งชี้ย่อย จำนวน 352 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ย่อย เป็นสถานักเรียนและหัวหน้าชั้น จำนวน 39 คน 3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบวัดเป็นรายข้อ (Concurrent Validity) จำนวน 220 คน 4) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย จำนวน 100 คน 5) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ จำนวน 926 คน การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้โปรแกรม SPSS/PC ในการวิเคราะห์ความถี่ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์องค์ประกอบโดยวิธีสกัดแบบตัวประกอบสำคัญ (Principal Component Analysis : PC) และหมุนแกนแบบอโรทอนอล (Orthogonal) โดยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนในครั้งนี้ ได้ตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้หลัก คือ ตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีจำนวน 116 ตัวบ่งชี้ย่อย

2. เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักถ่วงในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อยที่มีค่ารองลงมา และมีค่ามากกว่า 0.30 ขึ้นไป พบว่าสามารถจัดองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ของนักเรียน ได้ 5 ตัวบ่งชี้หลัก 40 ตัวบ่งชี้ย่อย หากค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (The Coefficient of Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.94 ประกอบด้วยด้านตัวนักเรียน 14 ตัวบ่งชี้ย่อย ด้านครู 7 ตัวบ่งชี้ย่อย ด้านผู้ปกครองและชุมชน 10 ตัวบ่งชี้ย่อย ด้านโรงเรียน 4 ตัวบ่งชี้ย่อย และด้านเพื่อน 5 ตัวบ่งชี้ย่อย นอกจากนี้พบว่ามี 1 ตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถจัดเข้าด้านใดใน 5 ตัวบ่งชี้หลักข้างต้นได้ และสำหรับตัวบ่งชี้อื่นๆ จำนวน 75 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักถ่วงรองลงมาไม่ถึง 0.30 จึงไม่สามารถจัดอยู่ในองค์ประกอบหลักใดองค์ประกอบหลักหนึ่งได้

Thesis Title	Developing Indicators of Students' Pleasure Learning Support	
Author	Miss Amornrat Thatsaneeyakorn	
M.Ed.	Research and Statistics in Education	
Examining Committee	Assoc.Prof. Dr.Tay Chiengchee	Chairman
	Assoc.Prof. Uthen Panyo	Member
	Lect. Dr. Kaitsuda Srisuk	Member

ABSTRACT

This thesis was aimed at developing students' happy learning promotion indicators. Such development was totally based on students themselves. They were lower secondary school students of public, private and municipal schools in Mueang Chiang Rai District, Chiang Rai Province who were studying during the second semester of the 2001 academic year. They were categorized into 5 sampled groups serving different purposes throughout the development process. The first group, comprising 352 students, was employed in an effort to identify subindicators. The second group, comprising 39 student council members and classroom heads, also was used to identify subindicators. The third group was used to determine concurrent validity of indicator items, comprising 220 students. The fourth group, comprising 100 students, was used to determine the discrimination value of each subindicator. The last group of 926 students was employed in the factor analysis. SPSS/PC was used in determining the values of frequency and t-test as well as in factor analysis. The latter was accomplished via principal component analysis, orthogonal and varimax methods.

Findings were as follows:

1. One major happy learning promotion indicator was derived having altogether 116 subindicators.

2. When lesser factor loading values of each subindicator were taken into account, those with values above 0.30, it was found that indicator components could be grouped into 5 major indicators and 40 subindicators with the 0.94 coefficient-of-alpha value. Such major indicators and subindicators comprised 14 about students themselves, 7 about teachers, 10 about parents and the community, 4 about schools and 5 about peers. In addition, it was found that one subindicator was unable to find its proper place in all 5 major indicators. Likewise, 75 other subindicators with factor loading values below 0.30 were also unable to find their proper place in any of the 5 major indicators.